

HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE JAKUBA ŠTOURAČE

Od začátku studia byla řeč o doplnění komplementární strany Jakubovy tvůrčí osobnosti: k formálně hladké eleganci a intelektu si objevit opačné druhé já, odvrácenou stranu.

Chtěli jsme po Jakubovi, aby byl daleko otročtější v doslovnosti, před kreativitu, mnohovýznamovost a další hezké věci nacpat ještě obyčejnou nutnost.

Sám si zjistil, že mu v tom nejvíc pomáhá tiskařská práce, nevázané tisknutí, dělnická hrdost na odcizenou praxi, nakonec i humor. Ovšem riziko, že obsahy přijdou na řadu až v poslední řadě, se tím nesnížilo.

Jakub možná vždycky bude „duchampovkým malířem šedé kůry mozkové“, virtuozním tanečníkem mezi otisky, odhmotněným „kosmistou“ – což neznamená, že tu svou silnou danost nebude zkoušet aktivně překonávat, jako se ostatně děje právě v diplomce.

Diplomku si programově „zkusil nanečisto“ už loni. Při té příležitosti refreshoval náš zmařený projekt Ministerstva Tisku, který měl původně idealisticky poskytnout zázemí a podhoubí pro „vytváření nepřímých obrazů“. Jakub udělal z MT mýtus, perzifláž a oslavu metafyziky tisknutí, a současně obraz převrácení stran, bezbřehé zacyklenosti a fatální pochybnosti o skutečnosti otisku.

Jakub je, a asi i dál bude, lepší v „rámování“ než ve vykreslování, víc jsou pro něj „kontejnery“ než vlastní obsahy kontejnerů. Ale ve své diplomce učinil obrat, který mi mj. připomíná i Váchalovo sázení Krvavého románu, kdy sám sazeč se najednou a „logicky“ ocitá v sazečské kase. Je to „grafika“ snad i v podobném smyslu, jak ji vnímáme na Grafice 2: ne tolik jako technologický proces, ale víc princip vzájemných soutisků. „Obsah“ je někde mezi nimi.

„Grafika“ nám všem na Grafice 2 zůstává absurdně jednoduchým, jakoby nerozlousknutelným kóanem – Jakub k tomu teď navíc přidal reálnou iniciativu a kolektivní záprah vydáváním časopisu-samizdatu !Tlač, který tematizuje otisky, rastry a šumy všeho druhu.

Doporučuji diplomovou práci Jakuba Štourače k obhajobě.

Vladimír Kokolia